

52 Μάρκα

Παρασκευή, 26 Απριλίου 2013

Εισαγωγή

Το σφυρί στα Ιταλικά **Martello** < lat. **Martulus** υποκοριστικό του **Martus** συνώνυμο του κλασικού **marcus**

Το επώνυμο **Μάρτης** άλλα ούτε και από το μήνα **Μάρτιο** η **Μάρτη** που δεν έχει κανένα ουσιαστικό νόημα. Μάρτης (Μάρτιος = Άρειος) μήνας ήταν αφιερωμένος στον θεό **Mars** (Άρη) . Πχ. Ο Νικόλαος **Μάρτης** του Κωνσταντίνου είναι Έλληνας δικηγόρος και πολιτικός, πρώην Υπουργός Βορείου Ελλάδος.

Εκ του **μάρτυς** είτε ο πρόγονός του είτε 'ήταν κατ' επαγγελμα [ψευδο]μάρτυρας είτε είχε το όνομα κάποιου μάρτυρος της Εκκλησίας.

Το **Μάρτης** εκ του **martus** αντιστοιχεί με το σημερινό συνηθισμένο επώνυμο **Σφυρής** (ή ίσως Σφυράς: ο κατασκευαστής σφυριών).

Ο Αντώνιος **Μαρτελάος** (1754 – 1819 ήταν Επτανήσιος ποιητής. Απόγονος οικογένειας ευγενών της Ζακύνθου, διακρίθηκε σαν Δάσκαλος και ποιητής) πήρε το επώνυμο του από το **martello** και όχι από τον μήνα Μάρτη.(Πβλ. Ελλ. Επων. Σφυρής)

Ο Ματελάος εγραψε τους στίχους :

Όθεν είσθε των Ελλήνων
Παλαιά ανδρειωμένα
Κόκκαλα εσκορπισμένα
Τώρα λάβετε πνοήν.

Που έκαναν αργότερα το Σολωμό να κλέψει την ιδέα και να γράψει το

Απ τα κόκκαλα βγαλμένη
Των Ελλήνων τα ιερά ...

Μόρτης

Ο **μόρτης**, ουσιαστικό που δηλώνει τον **αλήτη**, το **αλάνι** ετυμολογείται κατά Μπαμπινιώτη¹³¹ από το **mortus** =νεκρός. Η ετυμολογία στερείται βάσης. Το αλάνι είναι ζωντανότατο και ο αλήτης αενάως περιφερόμενος.

Το αλάνι λέγονταν μόρτης γιατί ήταν κακοποιοό στοιχείο και πιθανον σεσημασμενο (βλ .παρακατω) : τυμβωρύχος.

Από το mortus pl. morti gen **mortis**> **pizzicamorti** = νεκροθάφτες ή τυμβωρύχοι, ιδιόρρυθμη λέξη του επτανησιακού ιδιώματος (Λευκάδα) από το Ιταλικό pizzata¹ + **mortis** (αυτός πουτσιμπάει, παίρνει τους νεκρούς ή παίρνει από τους νεκρούς , αυτός που συλεί> ιερόσυλος).

Ο κλέπτων τους νεκρούς (mortis>πρφ. μόρτις> **μόρτης**).

Πβλ. [πίκα](#)

Pizzicato πρφρ πιτσικάτο =τσιμπημένο είναι παίξιμο του βιολιού που γίνεται με τα δάκτυλα αντί με το δοξάρι.

Οι χαμηλόφωνες και επομένως συνωμοτικές ή ερωτικές κουβέντες λέγονται "**πίτσι - πίτσι**". Στο Della officina historica di Gio Felice Astolfi lib. 4 (του 1659): Ο Γοργίας της Ηπείρου φέρεται ότι γεννήθηκε την τελευταία στιγμή όταν πήγαιναν για ναθάψουν τη μάνα του. Οι **πιτσικαμόρτοι** έσωσαν το νεογέννητο.

Σημάδεμα, η μάρκα

Το σημάδεμα ήταν:

Μεθοδος κατάδειξης του κατασκευαστή

Πχ. (τι **μάρκα** αυτοκίνητο έχεις).

Από το αρχικό πρωτόγονο σημάδι φτάσαμε στο λογότυπο. (Αγγλ. Logo). Πρβ. **Σήμα κατατεθέν** (**marque** déposée, registered **trademark**, **marchio** depositato ή **marchio** registrato)

Πβλ. και το τραγουδάκι "γαμπίτσα, γαμπίτσα αφράτη και ροζέ και καλτσοδετίτσα με **μάρκα ντεποζέ**"

Μια μέθοδος διασφάλισης της ιδιοκτησίας.

Διευκόλυνε την ταυτοποίηση του ιδιοκτήτη. Πρβ. το σημάδεμα των ζώων από των αρχαιότατων χρόνων. Ο **βουκέφαλος**, ο **κοπατίας**, ο **σαφόρας** ήταν άλογα που πήραν το όνομα τους από τέτοιο **σημάδεμα**.

(Βλ. και Περιοδικό ΙΧΩΡ Τευχ. 55 σελ. 92 άρθρο του Θεόδωρου Αντίκα "ΒΟΥΚΕΦΑΛΑΣ Ο ΜΕΓΕΘΕΙ ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΥΜΩ ΓΕΝΝΑΙΟΣ" παρ. "Βουκεφάλας: Η ερμηνεία του ονοματος και η ταφή του")

Εκείθεν τα τετράποδα άπεστέλλοντο ένηλικοῦμενα καὶ δεόντως δεδυναμωμένα εἰς τούς εκασταχοῦ Βασιλικούς Ἴπποστάθμους — σταύλους, υπό την διεύθυνσιν τοῦ Κομητοσταυλοῦ ἢ Κοντοσταύλου καλούμενου και της δλης διαχειρίσεως αυτών ἐπιβαρυνοῦσης τον (τοῦ Σταύλου) Χαρτουλάριον μετά τοῦ υποτελοῦς αὐτῶ προσωπικοῦ. Παραλαμβανόμενα δ' εσφραγίζοντο κατά τούς γλουτούς δια τοῦ οικείου της υπηρεσίας ἀποτύπου, μεθ' ὃ ἐγυμνάζοντο ἕως έντελοῦς των αρετῶν επιδειξεως καί διετίδεντο εἶτα συνωδα ταῖς παριστάμναις ἀνάφκαις
9290

V. *Ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν Ἴππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρω·*

Μὴ κλαῖ· ἐγὼ σοι βουκέφαλον ἀνήσομαι.

καὶ πάλιν —

ψήχει ἡρέμα

τὸν βουκέφαλον καὶ κοπατίας.

Αριστοφ. 9379.265 [276]

Μέθοδος κατάδειξης της ποιότητας

Βλ. Α. Στουγιαννίδη [ΑΣ2 Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΔΙΑΠΟΜΠΕΥΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΙΩΣΑΝ](#)

Και [Σημεία και Τέρατα](#)

Καταδειξη της καλής ή κακής ποιότητας του μαρκαρισμένου (πράγματος ή πρόσωπου) Τα μεν πράγματα μακαριζόντουσαν με σφραγίδα, που την κτυπούσαν με σφυρί.

Με το σφυρί έμπαινε **σήμα** σε νομίσματα, και γενικά σε μέταλλα.

Ο **άσημος αργυρος** ήταν το μεταλλο που σημερα λεμε **ασήμι**, δηλ. χωρις να φερει σημα, σκέτη πρώτη ύλη, χωρις να είναι νομισμα.

Αντιθετο του ασήμου είναι το **ένσημον**.

Πβλ. το μεταπολεμικο δραμα "μανα μου δεν μου κολλαν τα ενσημα". Δηλ.

εισφοροαποφυγή του Εργοδοτου στο ΙΚΑ.

Τα κοσμηματα σημερα **μακαρονται** με σφυρι και ειδικο σημαντρο που δειχνει την περιεκικότητα σε χρυσο ή σε αργυρο.

Κακή ποιότητα

Στα έμβια (ανθρωπους και ζωα) το σήμα έμπαινε με πυρωμένο σίδερο, σημαδι οτι κάποιος ήταν κακοποιός.

Ο σημαδεμένος λόγω εγκλημάτων λεγονταν **σημαδεμένος** ή **σεσημασμένος** ή **επίσημος** ή **διάσημος** ή **στιγματίας**.

Λεγονταν επισης και **διαβόητος** από την βοή, «γιούχα» της διαπόμπευσης.

Πβλ.

Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῶ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον. 16 εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

<ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 27.16>

Ο **σημαδεμένος** είχε εμφανές το **σήμα** για δήλωση κάποιου εγκλήματος που είχε κάνει.

Λεγόταν και **σεσημασμένος** (μτχ. παρακ. του ρ. σημαίνω), από εδώ και η **σήμανση**.

Από το πυρωμένο, το καυτό σίδερο βγαίνουν τα ρήματα "**καυτηριάζω**", "**στιγματίζω**" και "**σιδερώνω**". Που δυο πρώτα λεγονται σημερα με μεταφορική σημασια και σημαίνουν αρνητική κριτική για παράπτωμα.

Το **σήμα** ήταν ό,τι δη ποτέ (ζώο, πούλι, μονόγραμμα εικόνα κλπ).

Το **σήμα** ή **σημάδι** ή **σημείο** ήταν κατά κανόνα ανεξίτηλο.

Το **σημα** η **σημειον** τιθεται γενικως οταν θελουμε να τονισουμε κατι (μεταξύ άλλων και την κακη ποιότητα) . Οι τόνοι είναι σημεια στίξεως. Λατινικα το σημειώνω λέγεται και **noto** > **nota** > **notorious** = διαβόητος, περιβόητος .

Καλη ποιότητα

Διασημος

Ο διασημος ηθοποιος κ. Χ. Ολοι συληβδην λεγονται διασημότητες.

Επίσημος

Κυριολεκτικα αυτος που εχει σήμα, **παράσημον**, παρασημοφορημένος και κατ' επέκταση κάθε ανθρωπος γνωστος επ' αγαθω. (όμως ετσι και ο σεσημασμενος)

Το **σημάδι** είναι και το μηνυμα, το σύνθημα, η Διοσημεία (η θεική υπόμνηση)

Πβλ. Ελύτη Αξιον Εστι -Προφητικόν

Που πρώτα θα κρατήσει τις αχτίδες του, **σημάδι** ότι καιρός να λάβουμε τα όνειρα εκδίκεση. Και μετά θα μιλήσει, να πει: εξόριστε Ποιητή, στον αιώνα σου, λέγε, τι βλέπεις;

Παράσημος λέγονταν ο **κίβδηλος**, ο κάλπικος (πρβ. "κάλπικη λίρα", "τον ξέρω σαν κάλπικη δεκάρα") .

Από το **σημάδι** = **marca** παραχθηκε και το επίθετο **marcus** , που από παρωνύμιο (σεσημασμένος) έγινε κύριο όνομα **Marcus** . Για κάποιον ιδιαζόντως πονηρό και ύποπτο

λέμε ότι είναι "μεγάλη **μάρκα**". Το σιδερώνω έχει πλέον εκλείψει*. Οι παλιότεροι έλεγαν κάποιον "**μούτρο για σιδέρωμα**", που αργότερα έγινε σκέτο "**μούτρο**".

Λέμε ακόμα, χωρίς να αντιλαμβανόμαστε την σχέση με την τιμωρία, αυτός είναι "**μάρκα μ' έκαψες**".

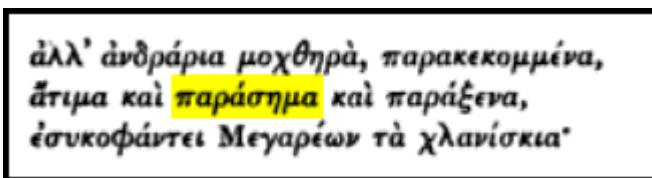
Υπάρχουν ακόμα επώνυμα: **Σιδερωμένος, Καμένος**, ο βυζαντινός συγγραφέας **Κεκαυμένος**, που δήλωναν τον **στιγματισμένο**, αυτόν που τον πέρασαν **δια πυρός και σιδήρου**.

Με το όνομα **Marcus** είναι γνωστοί άκρως ευυπόληπτοι άνδρες της Ιστορίας. Ο **Μάρκος** Αυρήλιος, ο **Μάρκος** Τυλλίος Κικέρων, Ο Ευαγγελιστής κα.

MARCUS, "Excelsus" διακεκριμένος, διάσημος, επισημος με την καλη εννοια, in Gloss. Arabico-Lat.

[Glossarium mediae et infimae latinitatis](#)

éd. augm., Niort : L. Favre, 1883–1887, t. 5, col. 272c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΑΧΑΡΝΗΣ 517

Σημαίνω : Ρήμα που θα πει: γνωστοποιώ. Το **σήμαντρο** είναι μεγάλο ξύλο στα μοναστήρια που το κτυπούν με **σφυρί** για να συγκαλέσουν τους καλογέρους στην εκκλησία. Πρβ. το μον. ποίημα "**σημαίνει** κι Αγία σοφία το Μέγα μοναστήρι με 400 **σήμαντρα** κι '62 καμπάνες". Το σύνθετο **επισημαίνω** χρησιμοποιείται σήμερα συχνότερα.

Σήμαντρον όμως σημαίνει και την σφραγίδα, την βούλλα όπως αναφέρει και το Λεξικό του Ανθ. Γαζή σ.45 λ. σήμαντρον: τό σημαντήριον σημείον, η σφραγίς, η βουλλα ΦΡ σώα σήμαντρα απείραχτες βούλλες μή χαλασμενες ή Των σημάτων ιόντων σώων 2. λέγεται ούτω και τό σίδηρο ή σανιδι πού κρουεται και προσκαλούνται στην εκκλησία οι Χριστιανοί .

*) Η τελευταία σιδερωμένη ήταν η πολεμική [Σπυριδούλα](#), 12ετης υπηρετρια του ζευγους Βεηζαδε που την σιδερωσε με ηλεκτρικο σιδερο και την κατεστησε ηρωιδα στις λαικες εφημεριδες επι μηνες.

Σήμανε δώδεκα [ενν. το ρολόι] λέμε για να αναφερθουμε στην ωρα.

Πβλ . Σεκσπηρ - Αμλετ πράξη 1η σκηνή 1 στ. 7 Ο Βερνάρδος σκαντζάρει τον Φραγκίσκο και του λέει : "Tis now struck twelve. Get thee to bed, Francisco" - Σήμανε δώδεκα πηγαινε να κοιμηθεις Φραγκισκο (κυριολεκτικά κτύπησε δώδεκα).

Το ευτράπελο είναι ότι στην εποχή του Αμλετ δεν υπηρχαν ρολογια με καμπανες ουτε κανονια.

Το Γερμανικό **μάρκο** έχει από εκεί τη ρίζα του αλλά και η Αγγλική **στερλίνα** που το πλήρες ονομα ήταν **Marca Sterlingorum**, ή marca Anglicana.

Litteræ ann. 1286. apud Rymer. tom. 2. pag. 327 :

το **march** (εμπρός μαρς). Επίσης **μαρς** λέμε και το εμβατήριο ως μουσικό κομμάτι.

Αναφορές στιγματίας

Τιμωρημενος ή δραπέτης δούλος.

οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα·
σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἄσελγές, εἶτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἶνεϊ.

ΕΥΠΟΛΙΣ - ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

Σημεῖον

τό, Ιων. σημήιον, Δωρ. σαμῆον (σήμα),

I. 1. σύμβολο, σημάδι, χαρακτηριστικό γνώρισμα, σε Ηρόδ., Αττ.

2. σημάδι που προέρχεται από τους θεούς, οιωνός, σε Σοφ., Πλάτ.· λέγεται ιδίως για τους αστερισμούς, σε Ευρ.

3. σημάδι για να κάνει κάποιος κάτι ή σινιάλο, που δημιουργείται από τον κυματισμό σημαιών, σε Ηρόδ.· αἶρειν, κατασπαν το σημεῖον, υψώνω ή υποστέλλω το λάβαρο που λειτουργεί ως σύνθημα για τη μάχη, σε Θουκ.· τα σημεία ήρθη, δόθηκαν τα σινιάλα που είχαν συμφωνηθεί, στον ίδ.

4. έμβλημα ή σημαία που κυματίζει στο πλοίο του ναυάρχου, σε Ηρόδ. ή στη σκηνή του στρατηγού, σε Ξεν.· κατόπιν, γενικά, έμβλημα, σημαία, σε Ευρ.· απ' όπου, σύνορο, όριο, σε Δημ.

Το γραικορωμαικον **σίγνον**

σίγνον, σιγνοφόρος, signum, vexillum. S. Proclus oratione nona: οὐκ οἶδεν ἄρματα χρυσοκόλλητα, οὐχ ἡμιόνους ἐξάσπρους, οὐ τὴν λοιπὴν φαντασίαν ἣν εἰώθασιν οἱ πρόσκοιροι βασιλεῖς ἐν τοῖς προόδοις ἐπιδείκνυσθαι, οὐχ ὄπλα, οὐ θυρεούς, οὐ σίγνα. Paeanius Eutropii metaphrastes l. 1 in fine: καὶ τὰ σημεία τὰ στρατιωτικά, ἃπερ ἦσαν ἐν τῇ προτέρῃ μάχῃ παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἀφηρημένοι (σίγνα καλοῦσιν αὐτὰ Ῥωμαῖοι) πάντα ἀναλαβών. Theophylactus in Acta Apostolorum c. 21: τί ἐστίν, αἶρε αὐτόν; τουτέστιν ὃ παρ' ἡμῖν λέγουσι κατὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν συνήθειαν, ἐν τοῖς σίγνοις αὐτόν ἐμβλαβε. idem scribit Oecumenius in Acta c. 32. uterque habet ex B. Chrysostomo homil. 46 in Acta. apud Gelasium Cyzicenum l. 1. Act. Conc. Nicaeni capituli 5 inscriptio haec est: περὶ τοῦ σίγνον etc. adde Chr. Alex. p. 780. sed et σίγνον ἀντὶ τοῦ ἀνδριανταρίου ponitur, ut apud Horatium mobile signum. inscriptio vet. Gruteri p. 86 8: τὸ σίγνον ἀργυροῦν σὺν παντὶ κόσμῳ ἀνέθηκε. hinc σιγνοφόρος vexillarius. Ioannes Tzetzes p. 481 v. 9 et seq.

5. εικόνα ή σήμα χαραγμένο πάνω στην ασπίδα, σε Ηρόδ., Ευρ.· στα πλοία, διακοσμητικές φιγούρες, όπως κεφαλές μυθολογικών προσώπων, σε Αριστοφ.

6. σινιάλο, συνθηματική λέξη, σύνθημα, σε Θουκ.

II. στην επιχειρηματολογία, ένδειξη ή απόδειξη, τεκμήριο, σε Αριστοφ., Θουκ. κ.λπ.· σημεῖον δέ· ή σημεῖον γαρ (για να παρουσιάσει επιχείρημα), αυτή είναι η απόδειξη γι' αυτό, σε Δημ. κ.λπ.²⁶⁵

Σουσούμια

Τα ιδιαίτερα σημεία που φερεί ένας άνθρωπος (εκ γεννητής ή επιγενομενα) όπως πχ. Ελιες, ουλές, κηλιδες, φακιδες κλπ λεγονται σουσούμια από το αρχαίο ελληνικο

σύσσημον = συμβολο, συνθηματικο, σινιαλο*, σταμπα, μαρκα, διακριτικό, σημειο, σημάδι.

*) Πβλ.

⁴⁴ δεδώκει δέ ὁ παραδιδούς αὐτὸν **σύσσημον** αὐτοῖς λέγων· Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. ⁴⁵ καὶ ἔλθὼν εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ λέγει· Χαῖρε, ραββί, καὶ κατεφίλησεν

αὐτόν. ⁴⁶ οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

ΜΑΡΚΟΣ 14:44

⁴⁰ και το σύσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στύλος καπνοῦ- και ἐπέβλεπεν Βενιαμίν ὀπίσω αὐτοῦ, και ἰδοῦ ἀνέβη ἡ συντέλεια τῆς πόλεως ἕως οὐρανοῦ. -

ΚΡΙΤΑΙ 20:40

Αναφορές

"Πες μου σουσούμια του κορμιού, για να σ' ανοίξω να μπεις"

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

"...και τα σουσούμια εγώ θωρώ του φοβερού γονιού σου",

ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑ Μ 673

"κι ο πλάτανος λεβεντοπλάτανος, με τα σουσούμια της γενιάς σου..."

Γιάννης Ρίτσος. ΤΟ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ

Προλήψεις

Αν μια εγκυος κατά την εορτη του αγιου Συμεων μουτζουρωνε το χερι της, το προσωπό της ή άλλο σημειο του σωματος, τοτε το παιδι που θα γεννουσε θα ηταν στιγματισμενο με ένα σημαδι (σουσούμι) στο ιδιο σημειο. Η ριζα του ονοματος Συμεων είναι εβραϊκή και σημανει ο φιλόανθρωπος ([Ορθόδοξος Συναξαριστής](#)) και υπάκουος, ο ακροατής, 2124.1298 και όχι ο μουντζουρης όπως μπορεί να υποθεσει κανεις. Ο Άγιος Συμεων σημειώνει, όπως Αγ. Σαββας σαβανωνει κλπ από την παρετυμολογια των ονοματων των Αγίων και παντελη αγνοια της ορθογραφιας.

Συστηνω στις εγγυες να προσεχουν τις πρακατω ημερομηνιες

- 1 ΣΥΜΕΩΝ ΕΚ ΡΩΣΙΑΣ - 4 Ιανουαρίου
- 2 ΣΥΜΕΩΝ ΕΚ ΡΩΣΙΑΣ - 3 Φεβρουαρίου
- 3 ΣΥΜΕΩΝ - 10 Φεβρουαρίου
- 4 ΣΥΜΕΩΝ - 16 Μαΐου
- 5 ΣΥΜΕΩΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ - 16 Δεκεμβρίου
- 6 ΣΥΜΕΩΝ - 4 Απριλίου
- 7 ΣΥΜΕΩΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - 15 Σεπτεμβρίου
- 8 ΣΥΜΕΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΕΡΣΙΑΣ - 17 Απριλίου
- 9 ΣΥΜΕΩΝ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΜΟΝΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΑΓ. ΟΡΟΥΣ Ο ΜΟΝΟΧΙΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΔΗΤΟΣ - 19 Απριλίου
- 10 ΣΥΜΕΩΝ ΚΤΗΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ «ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ» Ο ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ - 18 Οκτωβρίου
- 11 ΣΥΜΕΩΝ ΚΤΗΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΧΙΛΑΝΔΑΡΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ - 13 Φεβρουαρίου
- 12 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ - 27 Απριλίου
- 13 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΤΥΛΙΤΗΣ «Ο ΕΠΕΚΕΙΝΑ ΤΟΥ ΑΝΑΠΛΟΥ» - 26 Ιουλίου
- 14 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ - 21 Ιουλίου
- 15 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΕΥΛΑΒΗΣ - 12 Μαρτίου
- 16 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΡΕΙΤΗΣ - 24 Μαΐου
- 17 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΘΕΟΔΟΧΟΣ - 3 Φεβρουαρίου
- 18 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ - 9 Νοεμβρίου
- 19 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΝΕΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ - 12 Οκτωβρίου
- 20 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΝΕΟΣ ΣΤΥΛΙΤΗΣ - 27 Απριλίου
- 21 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΝΕΟΣ ΣΤΥΛΙΤΗΣ - 1 Φεβρουαρίου
- 22 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΝΕΟΦΑΝΗΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΥΣ - 24 Ιουλίου
- 23 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΠΑΛΑΙΟΣ - 26 Ιανουαρίου
- 24 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΠΕΝΤΑΓΛΩΣΣΟΣ Ο ΣΙΝΑΪΤΗΣ - 1 Μαΐου
- 25 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΣΤΥΛΙΤΗΣ - 1 Σεπτεμβρίου
- 26 ΣΥΜΕΩΝ Ο ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ, Ο ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ - 14 Αυγούστου
- 27 ΣΥΜΕΩΝ ΤΗΣ ΕΜΜΕΣΑΣ - 23 Ιουλίου
- 28 ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΒΕΡΧΟΤΟΥΡΕ - 18 Δεκεμβρίου

«Ουκ εστιν Άγιος πλην Σου Κύριε» κραυγαζομεν ... αλλα μονον οι Συμεων είναι 28!